

Τῶν ὅπλων καὶ τοῦ σάκου των τὸ βάρος
σὺν πούπουλο τὸ σήκωναν' στοὺς ὤμους,
καὶ δάφναις ἐσκορπίζοντο' στοὺς δρόμους
γὰρ τοῦ Στρατοῦ τὸ σφρίγος καὶ τὸ θάρρος.

Καὶ βρυγθῆνός ἀντήχισ' Ἐγκελάδων
κί' ἐτρόμαξε κί' ἡ μούλα κί' ἡ φοράδα,
καὶ Νύμφαι τῶν πηγῶν καὶ τῶν κοιλάδων
ἐμελλαν τοῦ Στρατοῦ τὴν ποδάρδα.

Κί' ὁ πρῶτος μαχητὴς κί' ὁ τελευταῖος
ἐνόμιζες πῶς ἦτο σιδηρός,
κί' ἀνέστη τῶν πολέμων ὁ Τυρτατος
καὶ νέους ἐκελάει φλογερούς.

Παροξυσμὸς στρατευμάτος καὶ σάλος,
κί' ὁ Πίνδαρος τῆς Θήβας ὁ μέγας
ὄνους ἀνακίφρομυγας κί' ἐκεῖνος
στὸν μαχητῶν ἀπέστειλε τὸ σμήνος,
μὰ ὄθικρα καλλίτερα νὰ στέλλῃ
κανένα γιὰ τὸ Στράτευμα καρβέλι.

Ναὶ μὲν καὶ μὲ τοὺς ὄνους παρευθὸς
γορταίνει καὶ τόνυεται καθεῖς.
Μπορεῖ καὶ μὲ πεινάς νὰ χορτάσῃ,
κί' ὁ Πίνδαρος ἐμπνεύσει προκαλεῖ,
ἀλλ' ὄμως εἰς τοιαύτας περιστάσεις
ἀξίξ' ἢ κουραμὰν πῶς πολὺ.

Ναὶ μὲν ἐνθουσιάζεσαι θεβαῖος
ὅταν σὲ ψάλλῃ Πίνδαρος Θεβαῖος,
καὶ κίνδυνον κανένα δὲν ψηφῆς...

Λισθάνεσαι θερμῆν φιλοπατριαν,
ἀλλὰ μετὰ μακρῶν ὀδοιποριῶν
θέλεις καὶ κατὶ πρόχειρον νὰ φῆς.

Ψυπῶν με τῶσους κτύπους κί' ὁ τῶν Θεῶν Οἰδίπους.

Ἠλίω φλέγοντος ἀκτῆς
ἐρώτισε καὶ τώρα
τῆς στρατιᾶς τῆς ἐκλεκτῆς
πυρὰ κεραυνοφόρα.

Κί' ὅπως ἐρώτισε ποτὲ πάλιν ἀδελφοκτόνον
τῶν παναρχαίων χροῦσαν,
οὕτω καὶ νῦν ἐρώτισε πολέμους κατ' ἄλλ' ἄλων
μονάδων ὁμοφύλων.

Μὲ τῆς μεγάλης Στρατιᾶς ἐξόπνησε τοὺς κτύπους
κί' ὁ Βασιλεὺς Οἰδίπους,
κί' εἶπε στὴν Ἀντιγόνη τουτὶ τρόμος καὶ τί φρίκη!..
πρὸς τί τοσοῦτος πάταγος; μὴ μάχεται καὶ τώρα
ὁ φοβερὸς Ἐτρεοκλῆς μετὰ τοῦ Πολυνεΐκη,
καὶ συνταράσσεται δεινῶς ἡ τῶν Θεβαίων χώρα;

Καὶ' στοὺς Θεοὺς ὁμιλεῖ:
ὦ τέκνα Κάδμου προσφιλή,
εἰπέτε μου, παρακαλῶ, τί τοῦτο νὰ σημαίνει;
πρὸς τί μὲ κλάδους ἐργεσθε καὶ νῦν ἐξοστεμνόμενοι;
πρὸς τί παντοῦ κκταυλισμαὶ τοσοῦτων στρατευμάτων;
πρὸς τί τὰ θυμιάματα κί' ἡ κρίσα τῶν κρέατων;

Ἴδ' ἐτ' ἰδῶ τὸ λείψανον μιᾶς μοίρας χειρὸς κάκου,
κί' εἰπῆτε, τέκνα, φανερά
μῆπως καμμία συμφορὰ
ἐπαπειλεῖ καὶ σήμερον τὸν οἶκον τοῦ Λαβδάκου.

Τί τὸ μέγα γεγονός,
ποῦ κί' ὁ θεὸς Ἰσμηνός
ἐξ αἰμάτων κοκκινίζει;

Πῶς κί' ἡ λύρα τοῦ Ταλλάρου,
νέου τῶν Θεῶν Πινδάρου,
ἐμβατήριον τόνιζε;

Τί κακὸν μαστίζει νέον
τὴν πατρίδα τοῦ Κυρέλλου,
τῶν διδύμων Καταναίων,
τοῦ Κοκουέζα, τοῦ Μπέλλου;

Κί' εἶπεν ὁ μάντις ὁ τυρλὸς, ὁ Τειρεσίας ἦτοί,
πρὸς τὸν τυρλὸν Οἰδίποδα, ποῦ μὲ τοὺς βρόντους φρίττει:
Εἶσαι τυρλὸς τὰ τ' ὄμματα, τὰ τ' ὄτα, τὸν τε νοῦν,
καὶ δὲν κυττῆς καὶ δὲν ἀκοῆς τί στρατιαὶ περνοῦν.

Καὶ τώρα, δύστηνε τυρλέ, στρατὸς ἐξ ὁμοφύλων
ἐπέχρεται σὺν τοῦς Ἐπτά κατὰ τῶν Ἐπταπόλων.
Ἄλλ' ὄμως τοῦτους τοὺς στρατοὺς μὲ δάφναι κλαδία
τοὺς δεχονται περιχαρῆ τῆς Θήβας τὰ παιδιὰ,
γιατὶ πολέμους ἐρχονται νὰ κάνουν' στὰ ψέμματα,
χωρὶς τὸν θεὸν Ἰσμηνὸν νὰ κηλιδώσουν μ' αἵματα,

Γιὰ τοῦτο γλέντια καὶ χοροί,
γι' αὐτὸ πολῦται ζῶηοι
κάνουν μ' αὐτοὺς παρὰ,
κί' ὅλοι περνοῦν ὄρατα.

Γι' αὐτὸ χαριόσυνος ἤχει
ὁ κόσμος; κί' ἀλλάζει,
κί' ἂν πέφτουν βόλβα σὺν βροχῇ
καὶ μπύμπαις σὺν χαλάξῃ,
κανένας δὲν ἀνησυχεῖ,
καὶ χρώμα δὲν ἀλλάζει.

Ἄλλὰ καὶ σὺ λησμήνησε τὰ δάσανά σου κί' ἄστα,
κί' ἀνάβλεψε πρὸς τὸ παρὸν, ἀόματὰ δυνάστα,
νὰ δῆς τριγύρω στρατιᾶς, ποῦ θὰ τὰς στέψῃ νίκη,
νὰ δῆς τὸν Μέραρχο Δαγκληῖ κί' ὄχι τὸν Πολυνεΐκη.

Τοιοῦτος λόγους πρὸς αὐτὸν ὁ μάντις εἶπε τότε,
κί' ῥωμαλεοὶ κί' εὐρωστοὶ προβάλλουν στρατιώται,
κί' ἦτο λαμπρῶν ἀσκήσεων πανήγυρις μεγάλη,
κί' ἀνέβλεψε κί' ὁ Βασιλεὺς — ὦ θαῦμα τῶν θαυμάτων —
καὶ τῆς διοργανώσεως παρήλασαν οἱ Ἕλληοι
ἐμπρὸς εἰς τὸν Οἰδίποδα μὲ πλῆθος στρατευμάτων.

Ἄρως ἐρχεται μὲ φόρα,
πόλεμος ὁ ἀνάψῃ τώρα,
καθεὸς ψυχῇ σφιτῆ.

Ἐκεῖ βλέπει καὶ φουστάνικα,
καὶ ρημάζουσε μπιστάνακα,
καὶ ρημάζουσε σπαρτά.

Ἄκουσε φωνῆν μεγάλην ἤτε, παιδὸς τῶν Ἑλλήνων,
στὸ παδῆρι κί' ἡ Τανάγρα μὲ τῆς ὁμορφῆς τῆς κούκλαις,
ὅπου δὲν ἐπροσπαθοῦσαν μὲ περόνας κατελιών
νὰ σὲ κάνουν Τειρεσία σὺν τῆς τωριναῖς πανούκλαις.

Σύρραξις τῶν κεράτων,
κί' ἦλθαν καὶ κατὶ ξένοι
ἐκ τῶν τετραπεράτων
νὰ μάθουν τί συμβαίνει.

Τὸ κέρας τῆς Λαρίσσης προβλῖνον ἀπ' ἐκεῖ
θέλει νὰ συμπλακῆ

**Δείχν' εἰσιστήριον
'στό Βουλευτήριον.**

μ'έκεινο τῆς Ἀμύνης, μὲ τὸ τῆς πρωτευούσης,
κ' ἐπίκεινται κέρατόν ἀναίμακτοι συγκρούσει.

Καί' στὰ πεδία τῶν μαχῶν εἶδα καταυλισθέντα
τὸν Βε' τὸν τετραπέριτο,
κ' ἀμφοτέρω τὰ κέρατα γενναίως συγκρουσθέντα
μὰς γάνωσαν τὸ κέρατο.

Κι' ἐφώναξε' στὸς μαχητὰς ὁ φοβερός Κρητικὰς:
Ἐλευθεροῦτε σήμερον σεπτὰς προγόνων θήκας,
ἔλευθεροῦτε τοὺς Ρωμηγούς μὲ κάθε σας θυσιάν
πρὸ πάντων ἀπὸ Προστατῶν μεγάλῃν προστασίαν.

'Ἐλευθεροῦτε δὲ κι' ἐμέ, πρῶτον εἰς τοὺς μαχητοὺς,
ἀπὸ τοὺς Κρητὰς Βουλευτὰς,
ὅπου μὲ ρέθουν κατ' αὐτὰς,
καὶ τοὺς Ἰπουργησίμου.

Καθένας κορυβαίλιος
ἐφούσκωνε σὺν Ἀϊόλος,
κι' ἐξήμνει τόσα κλέα.

'Ενίκων πάντες ἐναλλάξ,
κι' ἐχάξευα κι' ἐγὼ σὺν βλάξ
μὲ περιεφαλίαι.

Δὲν βάλλει τώρα πῦρ ὁ Ζεὺς κατὰ τοῦ Καπανέως,
μὰ κάποιος' ἔθμωσε τρανός,
καὶ μπάτσος ἔπασε δεινός
σὲ μούρη δεκανέως.

Κι' ἄρχοντο τὰ κέρατα, καὶ πλῆθος Εὐρωπικῶν,
καὶ πλῆθος ἀνταποκριτῶν
παρηκολούθει τὸν Στρατὸν,
ποὺ λάφωσ' ἀφίερωνε' στὸν Κρητὰ τὸν Τροπαῖον.

Κι' ἄρχοντο τὰ κέρατα δι' ἕλες τῆς ἡμέρας,
κι' ὅλοι ψωσοῦν καὶ ξεψωσοῦν
γὰρ νὰ μὰς δώσουν τὸ χρυσὸν
τῆς Ἀμκλιθείας κέρα.

'Ἦλθε καὶ κάποιος γαλονᾶς ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι,
μὰ κι' ὁ σεπτὸς Διάδοχος' στὰς συμπλοκάς παρῆσται,
κι' ἄφινε μόνον τὸν Ἐντοῦ, τὸν στρατηγὸν τὸν πάνω,
τὴν κρητικὴ νὰ κάρη.

'Στὸ ποδᾶρι κι' οἱ χωριάται,
πόλεμος καὶ' στῆς Στανάταις,
πόλεμος καὶ μὲς' στὰ Κιοῦρκα.

Κι' ἐφουρτίσθη, μπεχλιβάνη,
καὶ τῆς Πύλης τὸ Ντιβάνι,
ποῦ νὰ τοῦ κολλήσῃ φοῦρκα.

'Υπὸ τὴν σιανὴν ἐλάτης
κάθεται ἕνας στρατηλάτης,
καὶ κοντὰ τοῦ τριγυρνᾷ
μία Νίκη στεφανώτρα,
κι' ἀπ' ἔδω κι' ἐκεῖ μὲ τούτρα
τὰ στρατόπεδα κερᾷ.

Τὶ πυροβόλα βρέμονται
ἀπ' ὄλις τῆς μεριάς,
κι' ὅπως σταφύλια κρέμονται
ἀπὸ κληματαριάς,

ἔτσι καὶ τὸ Ρωμαῖκο, βρέ Περικλιό, κρέμεται
ἀπὸ τὰ πυροβόλα του, καὶ ξεροῖζι' εἰ-τρέμεται.

'Ἐπεισοε παιάνων μέλος,
κάθε μάχη' ἦρε τέλος,
καὶ καθένας λυγιστός
'στὰς Ἀθήνας ἐπιστρέφει,
καὶ καλλιόστρις βλαστὸς
εἰρηνοπολιέους στέφει.

'Στὸ ποδὶ μὲ τὴν πούλα μὰς' σκηώσανε,
γαλέταις, παξιμάδα μὰς μπουκόσανε,
σὲ πόλει καὶ χωριά περιδεύσαμε
καὶ μέσα σὲ σκηναῖς στρατοπετεύσαμε.

Μπαροῦτι δυνατὸ ξεκαμυρίσαμε,
τοὺς σάκκου μὰς ἀγρῆπνως τοὺς' φυλάγαμε,

κι' ἀκούραστο, Πατρίς, ξαναγύρισαμε
γιὰ νὰ σοῦ ποῦμε νίφου κι' ἀπαρξάμε.

Μία τοῦ Καμπέρου πτήσης, ποῦ ποθεῖς νὰ τὴν ὑμνήσῃς.

Τώρα πιά κανεὶς δὲν πρέπει, Περικλέτο μου, νὰ χάσκῃ,
καὶ μὲ τούτας τὰς ἀσκήσεις πρὸ παντὸς τὴν γλώσσα ν' ἀσκεῖ.
Κι' ἂν ἀδυνατῇ καθεὶς ὅπως ἐπιτάσσῃ ἢ φύσῃ
τὸ κορφαί του ν' ἀσκῇ μὲ πολεμικὰς ἀσκήσεις,
μὰ τοῦλάχιστον ὀφείλει δι' ἀσκήσεις ῥητορείας
τὴν γλώσσιστά του ν' ἀσκῇ,
καὶ δοθεὶς εὐκαιρίας
νὰ ρουσκώσῃ σὺν ἀσκή.

* Ἄς πυροπολῇ τοὺς πάντας θερμὸς πατρίδος ἔρω,
Π. — Τάμαχες τὰ χαμπέρις... πέταξε κι' ὁ Καμπέρος.
Αὐτὸς παρὰ τοῦ Γάλλου ἐτελειοποιήθη
* στὴν ἀεροπολίαν, κι' ἠλάλαξαν τὰ πλ' ἄλλη
σὺν εἶδαν τὸν Καμπέρο νὰ μῆθ' ἐπὶ διπλάνο
καὶ δεξιὸς κι' ἐντέχνος ν' ἀνυψώθῃ πρὸς τῆνω.

Φ. — Δόξα ἴσ' τὸν Καμπέρον,
ποῦ κατκινῆ
τόσον τεχνικὰ
τὴν ὀρμὴν ἀέρων.

* Ἐπὶν ἀεροπόρον δόξα καὶ τιμὴ,
ποῦ λαμπροὺς αἰθέρας διολυθόρομαί,
καὶ μ' ἐντέχνους πτήσεις δειχνεῖ ἴσ' τὸν καθέναν
ὅτι δὲν ἐπῆγαν τὰ λεπτὰ χαμέναν.

Π. — Ἐκ Γαλλίας τώρα καθεὶμία γλώσσις...
καὶ τ' ἀεροπλάναν κι' αἱ διοργανώσεως
εἶναι τῆς Γαλλίας ὄντα φιλικὰ...
θὰ πετῆ, θὰ φεῖγῃ ἀλλ' Γαλλικὰ.

Φ. — Σκάσε, μαγκούρη Περικλή, καὶ μετ' ὀλίγων χρόνον
θὰ θγάνουν ἀνδρας μόνον
ἀπροσδοκίτου πτήσεως, ἐξάρσεως, ὕψώσεως,
μῆτε σὺν τώρα θ' ἀπαντῆς Ρωμηοὺς τῆς προσγειώσεως.

Καὶ μὲ διπλάναν θὰ πετῆ, τριπλάναν, τετραπλάναν,
τῶν πτήσεων καὶ πτώσεων ἢ πλανωμένη μάννα,
καὶ σὺ θὰ τὴν χειροκροτῆς μὲ κάθε πατριώτη,
καὶ θὰ πετῆς μὲ δίς, μὲ τρίς, καὶ μὲ τετράκις πλάνο,
χωρὶς νὰ προσγειώσεαι ποτὶ σὺν τὸν Ἀρμυτῆ,
καὶ πῦρ ὕδρον ἐνίοτε θὰ ρίχνῃς ἀπὸ πάνω.

* Ἐναρξῆς τοῦ Σωτηρίου τῶν Ρωμῶν Βουλευτηρίου.

Πέτα, Πατρίς μου πότνια, πρὸς ὕψος δυσανάβατον,
καὶ τῆς Βουλῆς τῆς τακτικῆς ἦλες τὸ μέγα Σάββατον.

Καὶ μαγομένων τῶν στρατῶν
ἐκεῖ σ' τοῦ Κακοσάλασι
ἔχομεν τώρκα Βουλευτῶν
ἐπίσημη συγκαλέσει.

Κι' ἀντιμουτσούνους τῶν Ρωμῶν ἐπαναβλέπω γύρω,
καὶ μορφεταὶ διάθεσις καὶ τούτους νὰ τοὺς δεῖρω.

* Ἀλλὰ κι' ἂν εἴσαι Βουλευτῆς τοῦ νῦν Βουλευτηρίου
δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μῆθ' ἔννε εἰσιτήριον.

Μὰ κι' ὁ Λευτέρης σήμερα μὴ φέρον εἰσιτήριον,
καὶ μ' ἄλλο του τὴν δύναμι καὶ τὴν πλειοψηφία του
δὲν εἶν ἐλεύθερος νὰ μῆθ' ἐπὶ νέον Βουλευτήριον,
κι' ὅσως νὰ τοῦ ζητήσωμε καὶ τὴν φωτογραφία του.

Τὴν ἐλεύθεραν εἰσοδὸν μὲ προσταγὴ τὴν φράττει
καὶ σ' τὴν κυρὰ τὴν ὄλορη καὶ σ' τὴν ἀσχημοσύνην,
αἱ σχέσις εἰς τὴν ὄμχλαι μ' ἄλλα τὰ περίε κράτη,
καὶ μὲ τὴν Κρήτη μοναχὰ τᾶχομε ἴλιγο σκοβρα.

* Ὅσο γιὰ τοὺς Προστάτας μας καὶ γιὰ τοὺς κηδεμόνας
ὀρνεῖτε τοὺς ὀρόφωτον καὶ νῦν καὶ στοὺς αἰώνας.
Γουπητεῖτε τῶν Προστατῶν φιλεῖτε τὰ ζεράδια,
πρὸ πάντων σὺν ἀπλόνοται γιὰ νὰ μᾶς κάνουν χάδια.

* Ὅσο γιὰ τὴν γειτόνισσα, ποθεῖς τὴν φέσα τοῦρκα,
σὰς λέω πὸς τὴν ἐπικσε γιὰ τὴν Ἑλλάδα μουρλα,
κι' ἂν ἀπελκύνουν εὐγενεὶς ὁμογενεῖς μᾶς ποῦροι
πλὴν ἢ ριλία τῆς Τουρκίας μᾶς ἦλεε κελεπορμι.

Ἐπαρκαίνονται γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὸν Βενιζέλο,
καὶ σ' τὴν Βουλὴν μετὰ χαρὰς μεγάλης ἀναγγέλλω
πὸς ἦλεε τώρκα κι' ὁ Μουχτά, ποῦ γιὰ τὴν Ρωμηοσύνη
λένε πὸς ἔχει μέσα του φιλέλληνος γασκίν.

Ἐφθε κι' ὁ Μουχτὰρ φιλέλληνας ν' ἀπομείνῃ μᾶθρὶ τέλους,
ὅσο θὰ γιὰ τοὺς φρατάλους,
ὅπου φέρνουνε τοὺς Τούρκους σὲ μᾶν ἀκρ' ἀπειπισιά,
θεσκιὰ τοῦ Παριαμέντο
πὸς αὐτοῦ σιγουραμέντο
θὰ μᾶς δώσουν τὰ νησιὰ.

Πρῶτα θὰ τὰ καταλάβουν μὲ τοὺς στόλους τῶν ἐκεῖνοι,
καὶ θὰ φύγουν οἱ δυνάσται,
καὶ θὰ μᾶς εἰποῦνικοπιάστε,
εἶναι φάρσα ντὲλ ντεστίνο νὰ τὰ πᾶρ' ἢ Ρωμηοσύνη.

Τὰ σχέδια τοῦ μέλλοντος καὶ τὰ τοῦ νῦν ἐσθ' ὅτος
σαρῶς ἐγνώκατε καὶ σέκι, εἰρήκατε, γεγράφατε,
οὐχ ἦτον πάλιν θὰ τὰ πῆ λεπτομερῶς κι' εὐγλώττως
αὐτός, φ' τόσα μῆμελε, λαοὶ τ' ἐπιτετραφῆται.

Πᾶν τὸ κενὸν θὰ πληρωθῇ, τούτων δ' ἔχοντων οὕτως
ἀδρῶς σ' τὴν ψυροκώστενα θὰ διακρούσῃ πλοῦτος.
Μὲ τὴν πεποιθῆσθαι αὐτὴν τὸνίζοντες παιδῶν
κρυττομεν τὴν ἐναρξιν ἀπὸ τᾶεροπλάναν.

Καὶ καμπόσις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

* Ἐμμετρὸς τραγωδία τὸ Πνεῦμα τῆς Παρθένου
* Ἄλφα τοῦ Καψαμπέλη, τοῦ τόσον ἐμπνευσμένου.

* Ἑλλὰς καὶ Ρωμανία, Ἄλφα Ζυγομαχία
σπουδαία πραγματαία, διδάσκουσα πολλὰ.